

**27 OCTOMBRIE**

**SLUJBA  
SF. MUCENIC  
NESTOR  
DE LA  
TESALONIC**



**MINEIUL PE OCTOMBRIE-GR**



ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ  
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ



## 27 Ὀκτωβρίου

# Ἀκολουθία Μάρτυρος ΝΕΣΤΟΡΟΣ

### ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εἰς τὸ Κύριε Ἐκέκραξα ἰσιῶμεν Στιχ. σι' καὶ ψάλλομεν γ' τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ γ' τοῦ Ἁγίου Νέστορος.

Τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἀνακείμενος, τῷ παντεπόπτη Δεσπότη, ὅλος προσεπέλασας, ἀριδῆλως Ἄγιε τῷ Κυρίῳ σου, καὶ σαυτὸν δέδωκας, εἰς σφαγὴν παμμάκαρ, ἐκμιμούμενος τὸν Κύριον καὶ λογχευόμενος, αἵμασιν ἐφοίνιζας χλαῖνάν σου. Διὸ καὶ μύρα βλύζουσι, ἔνθα ἡ σορός σου Δημήτριε· οἶδε γὰρ δοξάζειν, ὁ Κύριος τοὺς ὄντας ἑαυτοῦ· ὃν παρρήσια ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάρισμα ἐπλούτησας, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, Ἀθλητὰ Δημήτριε, φωτὸς ὥσπερ εἶωθε μεταδίδοται, εἰσαεὶ ἔνδοξε, φυσικῶς μὴ λήγον, ἀλλὰ μένει ἀδαπάνητον οὕτως ἐκβλύζει νῦν, μύρα ἡ σορός σου ἐκάστοτε, τοῖς χρήζουσι μυρίζουσα, λῆξιν μηδαμῶς ὑπομενοῦσαν· ὅθεν παρρήσιαν, ὡς ἔχων Μυροβλύτα πρὸς Χριστόν, αὐτὸν δυσώπει λυτρώσασθαι, πάντα τῆς κολάσεως.

Ὅλην ἀναθέμενος, μετὰ Θεὸν τὴν ἐλπίδα, ἐπὶ σὲ Δημήτριε, ταῖς εὐχαῖς σου ἀρίστα ὑπεισέρχεται, τὸ ἐχθοῦ στάδιον, ἰσχυρῶς ὁ Νέστωρ, καὶ καθέλει τὸν ἀντίπαλον, συγκαθελὼν ὁμοῦ, καὶ τὸν ἀρχαιότατον δράκοντα, διὸ καὶ τὸ μαρτύριον, τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνεδέξατο, καθὰ σὺ προέφης, παμμάκαρ Μυροβλύτα πρὸς αὐτόν. Ὅθεν πρὸς πάλην πάντων ἐχθρῶν, καὶ ἡμᾶς ἐνίσχυε.

**Τοῦ Ἁγίου Νέστορος. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.**

Νέστορ Ἀθλητὰ μακάριε, τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, σεαυτῷ περιθέμενος, αἰσθητῶς Λυαίῳ μὲν, συμπλακείς τοῦτον ὄλεσας, ταῖς ἀοράτοις δὲ τὸν ἀόρατον, λαβαῖς Βελίαρ σὺ συνεπόδισας, καὶ ἐθανάτωσας, νίκης διαδήμασι· ὅθεν τὴν σὴν κάραν ἐστεφάνωσεν, ὁ μεγαλόδωρος.

Λόγοις ἐνθέοις νευρούμενος, Νέστορ σοφὲ ἀληθῶς, Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος, ἀλαζόνα τύραννον, ἀνδρικῶς ἐθανάτωσας· καὶ τὸν θανόντα καὶ Ἄδην λύσαντα, ὁμολογήσας Θεὸν ἀθάνατον, θάνατον ἄδικον, καθυπέστης ἔνδοξε· ὅθεν ζωὴν, καίρων ἀτελεύτητον, ἐκληρονόμησας.

Θεῖος νεανίας πέφυκας, σώματος ὥρα σοφέ, διαπρέπων καὶ χάριτι, θεϊκῇ κοσμούμενος, καὶ ῥώμη σεμνυνόμενος· ὅθεν Λυαίου λύσας τὴν δύναμιν, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Παντοκράτορος, καίρων ἐνήθησας, καὶ χοροῖς ἠρίθμησαι τῶν ἀθλητῶν, οἷς συναγαλλόμενος, ἡμῶν μνημόνευε.

**Δόξα. Ἦχος πλ. β'.**

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Μαρτύρων κλέος, οἱ φιλέορτοι σήμερον, δεῦτε πιστῶς ἀνευφημήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτούς· Χαίροις Ἀθλητάρχα τοῦ Χριστοῦ, Δημήτριε πανεύφημε, καὶ Μυροβλύτα πανθαύμαστε, ὁ τὴν πλευράν σου λόγχοις τρωθεῖς, ὡς ὁ Δεσπότης ἐν τῷ Σταυρῷ· χαίροις Νέστορ γενναιότατε, καὶ νεανία τερπινότατε, ὁ ταῖς τοῦ Δημητρίου καθοπλισθεῖς εὐχαῖς, καὶ τὸν ὑπερήφανον Λυαῖον καταβαλῶν, καὶ τὴν κάραν σου ξίφει τμηθεῖς· Χαίρετε ἄμφω Ἀθληταί, Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα, καὶ τῆς Οἰκουμένης ἀγλαΐσμα, πάρεστε οὖν μέσον ἡμῶν ἀοράτως, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν, πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

## Και νῦν. Τοῦ Σεισμοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Φοβερός εἰ Κύριε, καὶ τίς ὑποστήσεται τὴν δικαίαν σου ὀργήν; ἢ τίς δυσωπήσει; ἢ τίς παρακαλέσει Ἀγαθέ, ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου; τὰ οὐράνια τάγματα, Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφίμ, ὑπὲρ ἡμῶν σοι βοῶσιν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ Κύριε, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, μὴ παρίδης Ἀγαθέ. Διὰ σπλάγχνα ἐλέους, σῶζε λαόν σου κινδυνεύοντα.

## Εἴσοδος.

**Προκείμενον. Ἦχος βαρῦς:** Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν.

**Στίχος:** Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

**Στίχος:** Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

**Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 63, 15-19 & 64, 15 καὶ ἐκλογὴ).**

Ἐπίβλεπον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Κύριε, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἁγίου σου καὶ δόξης σου. Ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἠνέσχου ἡμῶν Κύριε; Σὺ γὰρ εἶ Πατὴρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καί, Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ Κύριε, Πατὴρ ἡμῶν, ρῦσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστι. Τὶ ἐπλάνησας ἡμᾶς, Κύριε, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε; Ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σου, ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου, οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμά σου, ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπαρχῆς, ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς.

Ἐὰν ἀνοίξης τὸν οὐρανόν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τὰ ακήσονται, ὡσεὶ κηρὸς τήκεται ἀπὸ πυρός, καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους σου, καὶ φανερόν ἐστί τὸ ὄνομά σου τοῖς ὑπεναντίοις σου, ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται. Ὅταν ποιῆς τὰ ἔνδοξα, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη. Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν οὐδὲ οἰόφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον Θεὸν πλήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ ποιήσεις τοῖς ζυπομένοις σε ἔλεος. Συναντήσεται γὰρ ἔλεος τοῖς ποιούσι τὸ δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται. Καὶ νῦν, Κύριε, Πατὴρ ἡμῶν σὺ εἶ, ἡμεῖς δὲ πηλὸς καὶ σὺ ὁ Πλάστης ἡμῶν· ἔργα χειρῶν σου πάντες ἡμεῖς. Μὴ ὀργίζου ἡμῖν, Κύριε, ἕως σφόδρα, καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῆς ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν ἐπίβλεπον, Κύριε, ὅτι λαὸς σου πάντες ἡμεῖς.

### **Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 2, 1-12).**

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου, καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου, τοῦ ἐξακολουθῆσαί σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραήλ, λέγει Κύριος, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ. τῷ Κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ. Πάντες οἱ ἐσθίοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι, κακὰ ἤξει ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος· Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, οἶκος Ἰακώβ, καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραήλ. Τάδε λέγει Κύριος. Τὶ εὔροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν, καὶ οὐκ εἶπον. Ποῦ ἐστὶ Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ, καὶ ἀκάρπῳ, καὶ σκιᾷ θανάτου, ἐν γῇ, ἐν ἣ ἡ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ, οὐδὲ κατώκησεν υἱὸς ἀνθρώπου ἐκεῖ; Καὶ εἰσήγαγον ἡμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον, τοῦ φαγεῖν τοὺς καρπούς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ, καὶ εἰσήλθετε καὶ ἐμίνατε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα. Οἰερεῖς οὐκ εἶπον. Ποῦ ἐστὶ Κύριος, κα

ὁ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό με· καὶ οἰποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ· καὶ οἱ προφήται προεφήτευσον τῇ Βάαλ· καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν. Διὰ τοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει Κύριος, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι. Διέλθετε εἰς νήσους Χεττιεὶμ καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηδᾶρ καὶ ἀποστείλατε, καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε, εἰ γέγονε τοιαῦτα, εἰ ἀλλάσσονται ἔθνη θεοῦ αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσὶ θεοί, ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφελήθησονται. Ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος.

### Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 3,1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βῆσσανος. Ἔδοξαν ἐνόφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθῆναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν, αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

### Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Σεισμοῦ. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ τὰ θεμέλια πάντα, τῆς γῆς σαλεύων Θεός, ὁ συνταράσσων μόνος, τῆς θαλάσσης τὸ κῆτος, ὡς κτίστης τῶν ἀπάντων

ῥῦσαι ἡμᾶς, τῆς φοβεραῆς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς, ὑπότῃς σῆς εὐσπλαγχνίας διαπαντός, δυσωπούμενος Φιλάνθρωπε.

**Στίχ.:** *Συνέστησας τὴν γῆν καὶ συνειάραξας αὐτήν, ἴασαι τὰ συντρίμματα.*

Τῆς δικαίας σοῦ ταύτης ὀργῆς Φιλάνθρωπε, ἀθρόως ἐπελθούσης, μὴ συγκώσης Οἰκτιρμόν, μηδὲ διασκεδάσης μὴ τῷ θυμῷ, τῆς ὀργῆς σου παιδεύσης ἡμᾶς· ἀλλὰ τὸν τάραχον κόπασον τοῦ Σεισμοῦ, καὶ τὸν σὸν λαὸν οἰκτείρησον.

**Στίχ.:** *Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτήν τρέμειν.*

Ὡς πολυέλαιος μόνος καὶ παντοδύναμος, Χριστὲ Σωτῆρ ὑπάρχων, πρεσβείαις Δημητρίου, καὶ Νέστορος τῶν Θείων, σῶζε ἀεὶ, ἀπὸ λοιμοῦ καὶ λιμοῦ καὶ Σεισμοῦ, πυρὸς μακαίρας ἔθνῶν καταποντισμοῦ, τοὺς δοξάζοντας σὲ δούλους σου.

**Δόξα. Τῶν Ἁγίων. Ἦχος β'.**

Ὡς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, Δημήτριε καὶ Νέστορ Μάρτυρες σοφοί, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσήκατο ἀμώμητα τὰ πνεύματα ὑμῶν, ὑμεῖς γὰρ τῆς Τριάδος γεγόνατε ὑπέρμαχοι, καὶ ἐν σταδίῳ ἀνδρικῶς ἐνηθλήσατε, ὡς ἀδάμαντες στερροί· ὁ μὲν τὴν πλευρὰν λογχευθεὶς, ὁ δὲ τὴν κάραν ξίφει τμηθεὶς, τῶν θαυμάτων εἰλήφατε τὴν ἐνέργειαν, ἀνθρώποις παρέχοντες τὰς ἰάσεις ἀφθόνως· Διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν σήμερον ἐορτάζοντες, ἐπαξίως δοξάζοντες, τὸν ὑμᾶς δοξάσαντα Κύριον.

**Καὶ νῦν. Τοῦ Σεισμοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.**

Τῆς γῆς συνταρασσομένης τῷ τῆς ὀργῆς σου φόβῳ, βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη συσειόνται Κύριε· ἀλλ' εὐσπλαγχνίας ὄμματι ἐφ' ἡμᾶς ἐπιβλέψας, μὴ τῷ θυμῷ σου ὀργισθῆς ἡμῖν· ἀλλὰ σπλαγχνισθεὶς ἐπὶ τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου, τῆς φοβεραῆς ἡμᾶς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς ἐλευθέρωσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

**Απολυτικά. Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.**

Μέγαν εὐρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένην, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνητροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύννας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρῆσαι σασθαιήμιν τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Νέστορος. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.**

Διάπυρον κέκτησαι, ζῆλον καὶ πίστιν σοφέ, ἰσχὺν ἐνδυσάμενος, τοῦ Δημητρίουεὐχαῖς, Λυαῖον ἀπέκτεινας ὅθεν ἔθαν ατῶθης, ἱερῶς Ἀθλοφόρε, στέφος παρὰ Κυρίουεὐληφῶς θεῖε Νέστορ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Καὶ νῦν. Τοῦ Σεισμοῦ. Ἦχος πλ. δ΄.**

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ κατάπεμψον ἡμῖν πλοῦσια τὰ ἐλέη σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

## **ΟΡΘΡΟΣ**

**Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.**

Μακάρισον θερμῶς, ὁ Βασίλειος λέγει, τὸν Μάρτυρα καὶ σύ, Μάρτυς ἔση τῇ γνώμῃ, διὸ οὖν μακαρίσωμεν, τὸν Δημήτριον σήμερον, καὶ τὸν Νέστορα, τοὺς Ἀθλητὰς τοῦ Κυρίου, ὅπως τύχωμεν, μακαρισμοῦ τοῦ ἐνθέου, καὶ δόξης τῆς κρείττονος.

**Δόξα. Ἐτερον, ὅμοιον.**

Ὡς φίλους τοῦ Χριστοῦ, ὡς θεράποντας θείους, ὡς Μάρτυρας πιστοῦς, ὡς λαμπροὺς τροπαιοῦχους, ὑμᾶς νῦν γεραίρομεν, ἱεροῖς ἐν τοῖς ἄσμασιν, ἵνα λάβωμεν, ἀμαρτημάτων τὴν

λύσιν, ταῖς εὐχαῖς ἡμῶν, Δημήτριε Ἀθλητάρχα καὶ Νέστορ πανεύφημε.

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Τίς μόνη ἄνευ σοῦ, Θεοτόκε Παρθένε, δυνήσεται Θεόν, καθ' ἡμῶν ὀργισθέντα, ππαιόντων τῶν δούλων σοῦ, καταλλάξαι Πανάκραντε, σὺ οὖν Δέσποινα, τοῦτον δυσώπειώς τούτου, Μήτηρ παύσασθαι, κλόνου τῆς γῆς τὸν γενῶντα, ἡμῖν μέγαν ὄλεθρον.

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Τοὺς Ἀθλοφόρους Κυρίου τοὺς ἐναθλήσαντας, ὑπὲρ τούτου συμφώνως πιστοὶ τιμήσωμεν, τὸν Δημήτριον σοφὸν καὶ θεῖον Νέστορα καὶ γὰρ αὐτοὶ πρὸς τὸν Θεόν, πρέσβεις θερμοὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ὑπάρχουσιν ἀεννάως, παρρησίαν πολλὴν τυχόντες, ὡς τοῦ Χριστοῦ πιστοὶ θεράποντες.

**Δόξα. Ἐτερον, ὅμοιον.**

Ἀδιστάκτω τῇ πίστει, Μάρτυρες ἔνδοξοι, Βασιλεῖ τυραννοῦντι ἀντικατέστητε, καὶ ἀθλήσαντες στερρῶς νικηταὶ ὤφθητε· ὅθεν τῶν ἄθλων ἀμοιβήν, στέφανον δόξης παροχήν, ἐδέξασθε ἐκ τοῦ μόνου, Θεοῦ τοῦ ἀγωνοθέτου, ὃν ἱκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Σου τὸν ὑπεράγαθον, τὸν καθ' ἡμῶν ὀργισθέντα δικαίως Ἄκραντε, ὡς μόνη οὔσα ἀγαθὴ Ἀειπάρθενε, τοῦτον δυσώπει ἐκτενῶς, τοῦ Σεισμοῦ τῆς ἀπειλῆς, ρυσθῆναι ἡμᾶς ἐν τάχει, τοὺς οἰκτροὺς σοῦ πιστοὺς ἱκέτας, δεόμεθά σου θερμῶς Δέσποινα.

**Ὁ Ν' Ψαλμός καὶ οἱ Κανόνες, τοῦ Σεισμοῦ μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς σι' καὶ ὁ πρῶτος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου εἰς δ' καὶ**

τοῦ Ἁγίου Νέστορος εἰς δ'. Καταβασία: Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σεισμοῦ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Ὡ Χριστέ, τῆς γῆς τὸν κλονοῦ παῦσον τάχος. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Ὡς φοβερὰ ἡ ὀργή σου, ἐξ ἧς ἡμᾶς, ἐλυτρώσω Κύριε, μὴ συγκώσας ἐν τῇ γῆ, ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν· εὐχαρίστως σε διὸ ἀεὶ δοξάζομεν.

Χαίρων ἀεὶ καθ' ἐκάστην τῇ παντελεῖ, διορθώσει Δέσποτα, ὡς περ φύλλον εὐτελές, διασειεῖς ἅπασαν τὴν γῆν, εἰς τὸν φόβον σου πιστοὺς στηρίζων ἡμᾶς.

Ῥῦσαι σεισμοῦ βαρυτάτου πάντας ἡμᾶς, καὶ μὴ δώης Κύριε, ἀπολέσθαι παντελῶς, τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς, παροργίζουσιν κακοῖς σὲ τὸν μακρόθυμον.

**Θεοτοκίον.**

Ἰκετευτικῶς σοι βοῶμεν Μῆτερ Θεοῦ, τὰ συνήθη σπλάγχνα σου, ἐπὶ πόλιν καὶ λαόν, συμπαθῶς δεικνύουσα σεισμοῦ, βαρυτάτου καὶ φθορᾶς ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Τοῦ Ἁγίου πρῶτος Κανὼν, ἔχων Ἀκροστιχίδα: Τῷ καλλινίκῳ προσλαλῶ Δημητρίῳ. Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸν θεῖον, τοῦ μαρτυρίου στέφανον, ἀναδησάμενος, περὶ Θεὸν χορεύεις ἀστραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενος, Μάρτυς ἀοίδιμε Δημήτριε.

Ὡς ὄντα, τῆς ἀληθείας Μάρτυρα, καὶ μέχρις αἵματος, ἠγωνισμένον Μάκαρ καρτερῶς, σταθηράν τε τὴν ἔνστασιν, πρὸς τοὺς ἀγῶνας δείξαντα, σὲ ὁ Δεσπότης προσεδέξατο.

Κακίας, τὸν εὐρετὴν κατέρραξας, πρὸς γῆν Δημήτριε, μαρτυρικῇ σου λόγχῃ καθελὼν, θεϊκῆς ἀγαθότητος, ταῖς ὑπὲρ νοῦν δυνάμεσιν, εἰς τοῦτο Μάκαρ δυναμούμενος.

**Θεοτοκίον.**

Ἀμήτωρ, καθ' ὃ Θεὸς τὸ πρότερον, ὑπάρχων γέγονε, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀπάτωρ ὁ ἐκ σοῦ, Θεοτόκε πανύμνητε, σάρκα λαβὼν καθ' ἔνωσιν, τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

**Καὶ τοῦ Ἁγίου Νέστορος. Ὠδὴ α' Ἦχος δ'. Ἄρματα Φαραῶ.**

Ἄρματι φλογερῶ, τῷ σῶ αἵματι Σοφέ, χαίρων ἐπιβέβηκας, καὶ πρὸς οὐράνιον ὕψος, ἔνθα Ἰησοῦς τὸ ἄχρονον φῶς, μετὰ καρᾶς ἀνελήλυθας.

Θώρακα νοητόν, τὸν τῆς πίστεως σαυτῶ, Νέστορ περιθέμενος, καὶ τὸν Σταυρὸν ὡς δόρυ ἔχων ἐν χερσί, τὰς τοῦ ἐχθροῦ, στερρῶς συνέκοψας φάλαγγας.

Ζέσει τῆς τοῦ Χριστοῦ, κρατυνόμενος στοργῆς, ἔνδον εἰσεπήδησας, ἐν τῷ σταδίῳ καὶ πάσας, ἔλυσας Λυαίου μηχανάς, καὶ νίκης τρόπαιον ἔστησας.

**Θεοτοκίον.**

Συνέλαβες ἐν γαστρί, τὸν συνάναρχον Πατρί, ἔτεκες ἀπείρανδρε, ὑπερφυῶς κατὰ σάρκα, μείνασα παρθένος ὄντως Ἀγνή· διὸ σε πάντες γεραίρομεν.

**Ὠδὴ γ'. τοῦ Σεισμοῦ. Ὁ Εἰρμὸς. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε.**

Ἡ γῆ μαστίζεται ἡμῶν, κακῶς διακειμένων, καὶ αἰεὶ τὴν ὀργὴν σου, συγκινούντων καθ' ἡμῶν, οἰκτίρμον Παμβασιλεῦ, ἀλλὰ φεῖσαι, Δέσποτα τῶν δούλων σου.

Συσσεΐσας Κύριε τὴν γῆν, ἐστερέωσας πάλιν, νοουθετῶν ἐπιστρέφων, τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, στηρίζεσθαι ἐν τῷ σῶ, θείῳ φόβῳ, θέλων ὑπεράγαθε.

Γεννώσας θάνατον πικρὸν, καὶ σεισμοὺς βαρυτάτους, καὶ πληγὰς ἀνηκέστους, ἁμαρτίας ἀδελφοί, ἐκφύγωμεν καὶ Θεόν, μετανοίας, τρόποις ἐκμειλίζωμεν.

### **Θεοτοκίον.**

Ἡ μόνη οὓσα ἀγαθή, τὸν πανάγαθον Λόγον, ἐκτενῶς ἐκδυσώπει, τῆς παρουσίας τοῦ σεισμοῦ, ῥυσθῆναι πάντας ὀργῆς, Θεοτόκε, ἄκραντε δεόμεθα.

**Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὁ πρῶτος Κανὼν. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.**

Λελόγισται παρ' οὐδέν, τὸ τῶν τυράννων παρὰ σοὶ πρόσταγμα· τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον γάρ, πάντων Ἀθλοφόρε προέκρινας.

Λυχνία φωτοειδής, τοῦ Μαρτυρίου ἐν σκηνῇ γέγονας, θείῳ φωτὶ λάμπουσα, Μάρτυς Ἀθλοφόρε Δημήτριε.

### **Θεοτοκίον.**

Ἰώμενος τὴν μορφήν, τὴν σαθρωθεΐσαν τῶν βροτῶν Πάναγνε, ταύτην ἐκ σοῦ ἐνδύεται, μείνας ὅπερ ἦν ὁ φιλάνθρωπος.

**Τοῦ Ἁγίου Νέστορος. Ὁ στερεῶν βροντὴν.**

Δυναμῶθεις τῷ κράτει τῆς ἰσχύος, τοῦ τοὺς μοχλοὺς συντρίψαντος, καὶ τὰς τοῦ Ἄδου πύλας, σπουδῆ εἰς τὸ στάδιον εἰσῆλθες, καὶ κραταιῶς συνέτριψας, ἐχθροῦ μηχανήματα.

Ὁ παλαιᾶς ἀπάτης ἀρχηγέτης, πρὸ τῶν ποδῶν σου ἠπλωται· νεανικῶς γὰρ πρὸς ἐκτομήν, προσεχώρησας τοῦ ξίφους, Νέστορ Μαρτύρων καύχημα· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Προκαταλύσας Θράσος παρανόμων, Θεῶ θυσίαν ἔθυσας, Μάρτυς τὸ αἷμά σου ἀμοιβήν, ἱερὰν αὐτῷ παρέχων· διὸ σε ἀντημείψατο, πλουσίοις χαρίσμασι.

### Θεοτοκίον.

Τὴν ἐξ, Ἀδάμ τοῦ γένους ἀμορφίαν, ἐπεισαχθεῖσαν βρώματι, κυφορούμενος Ἰησοῦ, ἐν γαστρὶ τῆς Θεοτόκου, ὑπερφυῶς ἀνέπλασας, τὸ πρῶτον κάλλος δούς ἡμῖν.

Μετὰ τὴν γ' Ὠδὴν. Κοντάκιον τοῦ Σεισμοῦ. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῇ νεύσει κλονεῖς, τῇ θείᾳ σου τὰ σύμπαντα, καὶ πάντων δονεῖς, καρδίας Παντοδύναμε, τῶν εἰς νοῦν τὸν φόβον σου, μὴ ἐχόντων δίκαιε Κύριε· τῆς οὖν δικαίας σοῦ ὀργῆς, τὰ κύματα ἄνες, σὸν πλάσμα ἐλεῶν.

### Ὁ Οἶκος.

Ἡ πηγὴ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ τῆς φιλανθρωπίας τὸ ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, καὶ τῆς μακροθυμίας καὶ χρησιμότητος ἢ ἄπειρος ἄβυσσος, πολυεὐσπλαχνε Κύριε, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν· οἴκτειρον τοὺς συντετριμμένους ἡμᾶς καὶ τεταπεινωμένους, ἐλέησον καὶ ὑπὸ τῆς φοβεραῆς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς τεθορυβουμένους, καὶ τρόμῳ πολλῷ καὶ φόβῳ συνεχομένους ἐπίσκεψαι, καὶ λύτρωσαι ἐκ ταύτης, καὶ παντοίου ἄλλοῦ καὶ δεινοῦ κινδύνου καὶ κακώσεως, καὶ πάσης ἄλλης δικαίας σοῦ ὀργῆς τὰ κύματα ἄνες, σὸν πλάσμα ἐλεῶν.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τὸν Χριστὸν ἐν παρρησίᾳ κηρύξας, καὶ τὴν εὐσέβειαν σοῖς λόγοις τρανώσας, καὶ στηλιτεύσας πλάνην πᾶσαν

δυσσεβῶν ἠθλησας γενόμενος μιμητῆς τοῦ Δεσπότου λόγχοις γὰρ Δημήτριε, τὴν πλευράν σου ἐτρώθης, ὅθεν Χριστοῦ ὡς Θεῖος Ἀθλητῆς, τοὺς σὲ τιμῶντας ἀεὶ διαφύλαττε.

**Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Νέστορος, ὅμοιον.**

Οὐ κατεπλάγης τὴν ὄφρυν τοῦ Λυαίου, οὐκ ἐδειλίασας τὸν θάνατον μάκαρ, ἀλλ' ἀπποήτως ἔδραμες πρὸς πάλην σοφέ, φέρων τὸ ὑπέρμαχον τοῦ Σταυροῦ θεῖον ὄπλον· ὅθεν τὸν ἀλάστορα, παρευθὺς θανατώσας, ἐθανατώθης Νέστορ καὶ ζωῆς, κατηξιώθης Χριστῷ παριστάμενος.

**Καὶ νῦν. Τοῦ Σεισμοῦ, ὅμοιον.**

Τῆς ἐπελθούσης σοῦ ὀργῆς ἀφόρητου, ὅτε ἠλέησας ἡμᾶς καὶ ἐρρύσω, φιλανθρωπίας πέλαγος δεικνύων Χριστέ, νῦν εὐχαριστοῦμέν σοι, παιδευθέντες ἐκκλῖναι, ἀπὸ τῶν κακῶν ἡμῶν, τῶν ἡμᾶς θανατούντων, ἀλλ' ἐπιβλέψας οἴκτειρον ἡμᾶς, ταῖς ἰκεσίαις Σωτῆρ τῆς Τεκούσης σε.

**Τοῦ Σεισμοῦ. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμὸς. Χριστός μου δύναμις.**

Σαλεύεις Κύριε, τὴν γῆν βουλόμενος, ἐδρασμῷ ἀληθείας πάντας ἡμᾶς, Δέσποτα στηρίζεσθαι, σαλευομένους προσβολαῖς, τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Τῇ θεῖα νεύσει σου, κλονεῖς τὰ σύμπαντα, καὶ δονεῖς τὰς καρδίας τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικούντων Δέσποτα· τῆς οὖν δικαίας σου ὀργῆς, ἄνες Κύριε τὰ κύματα.

Οὐδόλως ἔχοντας, εἰς νοῦν τὸν φόβον σου, ἐκφοβεῖς τῇ κινήσει πάσης τῆς γῆς, μόνε εὐσυμπάθητε, ἀλλὰ συνήθως ἐφ' ἡμᾶς, τὰ ἐλέη σου θαυμάστωσον.

**Θεοτοκίον.**

Ναὸν σε Δέσποινα, Θεοῦ γινώσκοντες, ἐν ἀγίῳ ναῷ σου χεῖρας οἰκτρᾶς, αἴρομεν εἰς δέησιν· ἴδε τὴν κάκωσιν ἡμῶν, καὶ παράσχου σὴν βοήθειαν.

### Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὸ ψεῦδος τῆς ἀσεβείας, ὁ τοῦ Θεοῦ πανύψιστος, θεώμενος Λόγος, δόξα, ἐστεφάνωσε, Δημήτριε ψάλλοντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰθυνόμενος παλάμη τῇ ζωηφόρῳ, πρὸς τοὺς λειμῶνας ἔφθασας, τοὺς γαληνοτάτους, ἔνθα νῦν γηθόμενος, κραυγάζεις Δημήτριε· Δοξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατὰ τῆς πλάνης τὸ τρόπαιον ἀναστήσας, νικητικὸν διάδημα, τῆς δικαιοσύνης, εἴληφας Δημήτριε, κραυγάζων τῷ Κτίσῃ σου· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

#### Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν κτισμάτων ἀπάντων ἱερωτέρα, Μήτηρ Θεοῦ γενέσθαι, μόνη ἠξιώθης· τοῦτον γὰρ γεννήσασα, τὸν κόσμον ἐφώτισας, τῆς θεογνωσίας τῇ χάριτι.

### Τοῦ Ἁγίου Νέστορος. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Δημητρίου καταυγασθεῖς, ταῖς φωτοβόλοις διδασκαλίαις, τῆς Ἑλλήνων ματαιότητος, τὴν ἀχλὺν διέφυγες, καὶ μαρτυρίου φέγγος ἀπήστραψας.

Ἀπιστίας τὴν ἀλμυράν, τaráξας θάλασσαν γλυκασμῶ σου, τῆς νοστήμου Νέστορ πίστεως, ἀσεβῶν στρατεύματα, βυθῶ τῶν σῶν αἱμάτων ἀπέπνιξας.

Φυτευόμενον πρὸς ζωὴν, ἐδείχθης δένδρον τῇ εὐκαρπία, διατρέφων τῶν ἀγόνων σου, τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα, Νέστορ Χριστοῦ Μαρτύρων τὸ καύχημα.

#### Θεοτοκίον.

Καθαρτήριόν μοι γενοῦ, ἀμαρτημάτων, καὶ δὸς μοι χεῖρα, βοηθείας κινδυνεύοντι, Παναγία Δέσποινα, Χριστιανῶν βεβαία ἀντίληψις.

**Τοῦ Σεισμοῦ. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός. Τῷ Θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ.**

Καὶ σὺ καρδία σείσθητι νῦν, βλέπουσα Θεοῦ τὴν ἀπειλήν, ἐπικειμένην καὶ βόησον· Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Δέσποτα Κύριε, καὶ παῦσον τὴν δικαίαν ὀργὴν σου εὐσπλαγχνε.

Λαὸν καὶ πόλιν ἦν περ τῷ σῶ, αἵματι ἐκθήσω Ἰησοῦ, μὴ παραδῶς εἰς ἀπώλειαν, ἐν τῷ συνταράσσειν τὴν γῆν σεισμῶ φοβερῶ, χορὸς τῶν Ἀποστόλων καθικετεύει σε.

Ὁδοὺς σου Δέσποτα τὰς ὀρθάς, γνώμη ὑπεκκλίνοντες στρεβλῆ, εἰς ἀγανάκτησιν τρέπομεν, σὲ τὸν συμπαθῆ τε καὶ ἀμνησικάκον, ἀλλ' ἴλεως οἰκτίρμον γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

**Θεοτοκίον.**

Νῦν βοηθείας ἤλθεν καιρός, νῦν καταλλαγῆς χρεία Ἄγνη, πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, ὅπως οἰκτειρήσῃ προσκεκρουκότας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐπικειμένης ὀργῆς λυτρώσῃται.

**Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.**

Πῦρ πόθου θεϊκοῦ, ἐν καρδίᾳ δεξάμενος, πῦρ ἔσβεσας τῆς ἀθέου, τῶν εἰδώλων μανίας, αἰοίδιμε Δημήτριε.

Ῥυόμενος ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων ἐπίφανον, Δημήτριε ταῖς εὐχαῖς σου, περισκέπων τοὺς πίσει, καὶ πόθῳ εὐφημοῦντάς σε.

Οἱ πίσει πρὸς τὸ σόν, ἐπειγόμενοι τέμενος, Δημήτριε νοσημάτων, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, συντόμως ἀπαλλάττονται.

**Θεοτοκίον.**

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Πατρὶ ὁμοούσιος, σὸς γίνεται θεομῆτορ, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, Υἱὸς σοι ὁμοούσιος.

### Τοῦ Ἁγίου Νέστορος. Ὅρθρον φαεινὸν ἡμῖν.

Λόγοις θείας γνώσεως, τὴν διάνοιαν καταρδευθεῖς, μαρτυρίου στάχυν ὄριμον, ἔνδοξε Νέστορ ἐβλάστησας.

Νόμοις τοῖς τῶν λόγων σου, ὦ Δημήτριε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθείας τὸ ἀνόμημα, ὁ Νέστωρ τὸ μέγα κατέπαυσεν.

Ἐχθρὸν πρὸς ὀρώμενον, συμπλεκόμενος τὴν τοῦ Θεοῦ, ἀοράτως συμμαχίαν, ἐκέκτησο Νέστορ αἰοίδιμε.

#### Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἢ κυήσασα, τὸν Θεὸν ἄνευ σποράς, καῖρε μόνη Θεομήτορ πανάχραντε, καῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

### Τοῦ Σεισμοῦ. Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οὐκ ἔχοντες Δέσποτα, παρρησίαν δυσωπεῖν, οἱ ταπεινοὶ τὸ ὕψος σου, τοὺς ἐκλεκτοὺς Ἀγγέλους σου εἰς θερμὴν, κινουμένον παράκλησιν, δι' αὐτῶν τῆς ὀργῆς σου ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Νῦν ἔγνωμεν Κύριε, ὡς ἠθέλησας ἡμᾶς, καὶ οὐδαμῶς συνέκωσας, ὑπὸ τὴν γῆν συμπτώμασιν καλεποῖς, πολλὰ πλημμελήσαντας· εὐχαρίστως διὸ σε μεγαλύνομεν.

Προστάπτεις σαλεύεσθαι, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ὅπως ἡμεῖς παυσώμεθα, οἱ ταπεινοὶ σαλεύεσθαι ἀρετῶν, τῆς κρείττονος στάσεως, καὶ τῷ φόβῳ σου Λόγε στηριζώμεθα.

#### Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεόνυμφε, ἀπορούμενον νυνί, τὸν σὸν λαὸν οἰκτείρησον, καὶ μητρικαῖς πρεσβείαις τὴν καθ' ἡμῶν, Θεοῦ ἀγανάκτησιν, μεταποίησον τάχος δυσωποῦμέν σε.

### Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Θύσω σοι, μετα φωνῆς.

Συμφώνως, συνελθόντες ὑμνοῦμεν Δημήτριε, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, καὶ θαυμάτων πλήρη καὶ χαρισμάτων, τοῦ Ἁγίου, καὶ σεπτοῦ παμμακάριστε Πνεύματος.

Λῦσόν μου, τὰς σειρὰς τῶν παισμάτων πρεσβείαις σου· ὡς γὰρ ἀήττητος Μάρτυς, παρρησίαν ἔχεις πρὸς τὸν Δεσπότην, καὶ γενοῦ μοι, καταφυγὴ καὶ σκέπη Δημήτριε.

**Θεοτοκίον.**

Ἄσπιλον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμενος, ὡς καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὃ Θεομητορ, ὁ νυμφίος, ἐν τῇ γαστρὶ σου Λόγον ἐσκήνωσεν.

**Τοῦ Ἁγίου Νέστορος. Ζάλη με λογισμῶν.**

Σφραγίδι σημανθεὶς σου τὴν καρδίαν, γενναίως κατέτρωσας τῷ δόρατι τῆς ἀνδρείας, τὴν καρδίαν Λυαίου Ἀθλητά, καὶ χαίρων θανατοῦσαι, διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

Νυμφίος ἐκ παστάδος τῆς σαρκός σου, Νέστορ ἐκπεπόρευσαι, στολαῖς ταῖς ἐξυφανθείσαις, ἐξ αἱμάτων σου Μάρτυς ἱερῶν φαιδρῶς ὠραῖσμένος, καὶ τῷ Δεσπότη παρέστης Χριστῷ.

Ὑψώσας ἐπὶ πέτραν σοῦ τοὺς πόδας, εὐσεβείας ἔστησε, Χριστὸς τῆς ζωῆς ἡ πέτρα, καὶ κατεύθυνε Νέστορ πρὸς αὐτόν, τὰ διαβήματά σου, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου κατήσχυσε.

**Θεοτοκίον.**

Ῥῆξον μου τὰς σειρὰς τῶν ἐγκλημάτων, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν αἶροντα τὴν τοῦ κοσμοῦ ἀμαρτίαν, Παρθένε Μαριάμ· ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας, τῆς σωτηρίας ἀνέθηκα.

**Κοντάκιον αὐτόμελον τοῦ ἁγ. Δημητρίου. Ἦχος β'.**

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁ δούς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

**Κοντάκιον τοῦ ἁγ. Νέστορος. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.**

Ἀθλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὐκλειαν, κεκλήρωσαι  
νῦν, καὶ στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Δεσπότης γέγονας, ταῖς  
εὐχαῖς Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος, σὺν αὐτῷ οὖν Νέστορ  
σοφέ, πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

**Ὁ Οἶκος.**

Ῥώμη Θεοῦ ἀθλήσας, παμμακάρο, νικηφόρος ἐδείχθης,  
τὸν ἐχθρὸν τοῖς ποσὶ καταπατήσας, δεδόξασαι, στεφανίτης  
σὺν ταῖς χορείαις τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων Νέστορ ἐφάνης,  
καὶ Ἀαρὼν ὑπερήρθης Χριστοῦ Ἀθλητά, σὺν Ἄβελ αἷμα τὸ  
θεῖον σου προσενέγκας, καὶ θρόνῳ θεῖῳ τοῦ κτίσαντος  
παρεστῶς, σὺν Ἀγγέλων τοῖς τάγμασι, πρεσβεύων μὴ παύση  
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

**Συναξάριον.**

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἁγίου  
ἐνδόξου καὶ καλλινίκου Μάρτυρος Νέστορος.

**Στίχοι:**

*Σταυροῦ τρανώσας τὴν δυναστείαν Νέστορ,  
τῷ Σταυρωθέντι ἄγει τὴν κεφαλὴν ὡς δῶρου.  
Τιμᾶ ἄθλους σου Θεσσαλονίκη Νέστορ,  
ἦν φρούρει ἄτρωτον ἐκ βλάβης ἐναντίων,  
Εἰκάδι ἐβδόμη Νέστορ στέφος ἀφθαρτου τμηθείση  
κεφαλῇ ἐδέχθη.*

**Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

**Τοῦ Σεισμοῦ. Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός. Δροσοβόλον μὲν τὴν  
κάμινον.**

Ἐπερὺμνητος εἶ Κύριε μακρόθυμε, ὅτι οὐκ ἐθανάτωσας,  
τοὺς οἰκέτας σου, σπαραγμῷ καὶ κλόνῳ φοβερῷ, τῆς γῆς,

ἀλλ' ἐφόβησας ζητῶν, τὸ ἐπιστρέψαι τῶν κακῶν, καὶ ζῆσαι πάντας ἡμᾶς.

Στεναγμὸν ἀπὸ καρδίας ἀναπέμψωμεν, καὶ δάκρυα προχέωμεν, ὅπως ἴλεων τὸν Δεσπότην, εὐρώμεν Χριστόν, ἐκτρίψαι σεισμῶ πάντας ἡμᾶς, διὰ πληθὺν ἁμαρτιῶν, ἐπαπειλοῦντα δεινῶς.

Οἴμοι! κράζωμεν, καὶ χεῖρας ἐκπετάσωμεν, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, καὶ παυσώμεθα τοῦ λοιποῦ, ποιεῖν τὸ πονηρόν, ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἀγανακτῶν, σαλεύει ἅπασαν τὴν γῆν, στηρίζαι θέλων ἡμᾶς.

### **Θεοτοκίον.**

Νεῦσον ἄκραντε, σωθῆναι τοὺς οἰκέτας σου, ἀπολεσθῆναι μέλλοντας, ἐν ὀργῇ Θεοῦ, καὶ θυμῶ μεγάλῳ καὶ φρικτῶ, τῆς νῦν ἐπελθούσης ἀπειλῆς, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν, ἁμαρτημάτων ἡμῶν.

### **Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ἐν τῇ καμίνῳ.**

Λελαμπρυσμένος, τῇ θείᾳ δόξῃ καὶ τῇ χάριτι, Μάρτυς ἀθλοφόρε, λάμπεις φωτοειδῶς, καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς πορφυρίδι, κεκοσμημένος τῷ σῶ αἵματι, ἔχων ἀντὶ σκήπτρου Ἐνδοξε τὸν Σταυρόν, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις νῦν· Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

### **Θεοτοκίον.**

Δεδοξασμένη, πεφωτισμένη Μητροπάρθενε, πάντας τοὺς τιμῶντάς σε τὴν παναληθῆ, Θεοτόκον περιφρούρησον, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχουσα Δέσποινα.

### Τοῦ Ἁγίου Νέστορος. Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ.

Ὁ καταυγάσας τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, ἀκτῖσι τῶν ἀγόνων τοῦ, Ἀθλοφόρου, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς ἀσεβείας κατασβέσας τὴν φλογα, τῆ δρόσῳ τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς Νέστορ, Εὐλόγητός εἶ μέλπεις νῦν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θυσία ζῶσα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, Κυρίῳ προσαγόμενος Μάρτυς Νέστορ, Εὐλογητὸς εἶ ἔκραζες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

### Θεοτοκίον.

Ἀγιωτέρα Χερουβὶμ ἀνεδείχθης, τεκοῦσα ὑπεράγιον Θεὸν Λόγον, Ὑπεραγία Δέσποινα, τὸν ἡμᾶς ἀγιάζοντα.

### Τοῦ Σεισμοῦ. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμὸς. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις.

Τῆς δικαίας σου ταύτης ὀργῆς φιλόανθρωπε, ἐπελθούσης ἀθρόως συνεταράχθημεν καὶ ἀπελπισμῷ παντελεῖ συνεσχέθημεν, προσαγανακτοῦντα, ὀρῶντες καθ' ἡμῶν σε.

Ἀνατείνωμεν χεῖρας πιστοὶ καὶ ὄμματα, πρὸς τὸν μόνον Δεσπότην σῶζειν δυνάμενον, κράζοντες· Χριστέ, τὸν θυμὸν σου ἀπόστρεψον, ἀφ' ἡμῶν ταχέως, φιλόανθρωπος ὑπάρχων.

Χιλιάδες Ἀγγέλων, Μαρτύρων σύλλογος, Προφητῶν Ἀποστόλων, Ὅσιων Ἱεραρχῶν, ἅγιος χορὸς, ἰκετεύει σε Δέσποτα· Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, τοῦ τεταπεινωμένου.

Ὁ γινώσκων Οἰκτίρμον τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν, καὶ εὐόλισθον πάντη καὶ ἀδιόρθωτον, ἄνες τὴν ὀργήν, καὶ τὸν τάραχον κόπασσον, καὶ τῷ σῶ ἔλεει, οἰκτείρησον τὸν κόσμον.

### Θεοτοκίον.

Συμπαθῆς Θεοτόκε τὸν εὐσυμπάθητον, ἢ τεκοῦσα Σωτῆρα, ἴδε τὴν κάκωσιν, καὶ τὸν στεναγμὸν τοῦ λαοῦ σου, καὶ τάχυνον, τοῦ παρακαλέσαι, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

### Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Χεῖρας ἐκπειτάσας.

Ἡμαύρωσας πᾶσαν τοῦ ἐχθοῦ, μανίαν ἔνδοξε, καὶ τὰ παλαίσματα, τὴν ἀκαθαίρετον δύναμιν, τοῦ Χριστοῦ περιζωσάμενος, καὶ νικηφόρος γεγονώς, Μάρτυς Δημήτριε, ἀνεβόας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

αρτύρων εὐστάθειαν δεικνύς, Μαρτύρων εὐκλειαν ἔσχες Δημήτριε, λουτρὸν λουσάμενος ἅγιον, ὃ δευτέραις οὐ μολύνεται, ἀμαρτημάτων προσβολαῖς, λόγῃ νυπτόμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἡ τῶν θαυμασίων πληθὺς, τὴν ὑπὲρ νοῦν δωρεάν, ἣν σου παρέσχε· Χριστὸς τοῖς πᾶσιν Ἐνδοξε δείκνυσι, καὶ ἡ χάρις τῶν ἰάσεων, τὴν ὑπὲρ λόγον σοι σαφῶς, χάριν κηρύττει ἡμῖν, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

### Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν πάσαις ταῖς γενεαῖς, Παρθενομήτορα, καὶ Θεοτόκον Ἁγνὴν ὑμνολογήσωμεν· αὕτη γάρ, σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος, ὡς τὸν τοῦ κόσμου Λυτρωτὴν, Λόγον γεννήσαντα, ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

### Τοῦ Ἁγίου Νέστορος. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Γῆ τὸ αἷμά σου τὸ σεπτόν, ἐδέξατο κυθὲν ὑπὲρ Χριστοῦ, οἱ οὐρανοὶ δὲ τὴν ψυχὴν, ὥσπερ νύμφην ὠραϊσμένην, Μαρτύρων χορεῖται, καὶ Δικαίων ἀπάντων τὰ πνεύματα, ἐν ἀγαλλιάσει, ὑπήντησάν σοι Μάρτυς.

Ὡ ψυχῆς σου θεοφιλοῦς, τὸν θάνατον τὸν πρόσκαιρον, οὐδὲν ἠγησαμένης, τὸ δὲ ζῆν ἐν Κυρίῳ ἐκλεξαμένης! ὦ θείας ἀνδρείας, ἐχθρῶν κραταιότητα, τῶν μὴ ὁμολογούντων Χριστὸν στηλιτευσάσης!

Τὸν ἀγῶνά σου τὸν καλόν, ἠγώνισαι τὸν δρόμον ἀληθῶς, Νέστορ τετέλεκας σοφέ, καὶ τετήρηκάς σου τὴν πίστιν·

λοιπὸν σοὶ τὸ στέφος, τὸ τῆς δικαιοσύνης ἀπόκειται, ὅπερ παρέξει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

### Θεοτοκίον.

Οὐ προοῦμαι τοῦ δυσμενοῦς, τὰ θήρατρα σὲ ἔχων βοηθόν, οὐ φοβηθήσομαι κακά, σοὶ προστρέχων Θεοκυῆτορ· ἐν σοὶ γὰρ καυχῶμαι, καὶ ἐν σοὶ ὑπερβήσομαι Πάναγνε, τεῖχος ἀμαρτίας σωθεὶς τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

**Τοῦ Σεισμοῦ. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμὸς. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.**

Ἴδου οἱ πάντες ἡμεῖς ἐπταίσαμεν, καὶ φοβερῶς ἡ γῆ μηδὲν σφαλεῖσα κολάζεται· νουθετῶν γὰρ ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος, ὅλην αὐτὴν σαλεύει· λάβωμεν αἴσθησιν, καὶ τῆς σωτηρίας ἑαυτῶν ἐπιμελώμεθα.

Ὡρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, μιᾷ ῥοπῇ ἠθέλησας ἐκτριῖψαι τοὺς δούλους σου, ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς εὐσπλαγχνίας σου, Δέσποτα ἐκωλύθης, εὐχαριστοῦμέν σοι, οἱ ἀναπολόγητοι ἡμεῖς, μόνε φιλάθρωπε.

Σεισμοῦ μακαίρας, πικρᾶς ἀλώσεως, καὶ ἐθνικῆς Χριστὲ ἐπιδρομῆς καὶ συμπτώσεως, καὶ λιμοῦ καὶ λοιμοῦ καὶ κακώσεως, πάσης ἄλλης οἰκτίρμον, ῥῦσαι τὴν πόλιν σου, ἅπασάν τε χώραν, τῶν πιστῶς ὑμνολογούντων σε.

Ἡ γῆ ἀγλώσσωσ βοᾷ στενάζουσα, τί με κακοῖς μιαίνετε πολλοῖς πάντες ἄνθρωποι; καὶ ὑμῶν ὁ Δεσπότης φειδόμενος, ὅλην ἐμὲ μαστίζει, λάβετε αἴσθησιν, καὶ ἐν μετανοίᾳ, τὸν Θεὸν ἐξιλεώσασθε.

### Θεοτοκίον.

Φθορὰν τῷ τίκτειν μὴ ὑπομείνασα, πάσης φθορᾶς Παρθένε ἐξελοῦ ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ σεισμοῦ βαρυτάτου καὶ θλίψεως, παύουσα τοῦ Δεσπότου τὴν ἀγανάκτησιν, ταῖς σαῖς μητρικαῖς καταλλαγαῖς θεοχαρίτωτε.

### Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Λίθος ἀχειρότητος.

Ῥῆξον τὰ δεσμὰ τῶν παισμάτων, τῶν σὲ ὑμνούντων Ἀθλοφόρε, παῦσον τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, τὸν σάλον λῦσον τὸν τῶν αἱρέσεων· τῶν πειρασμῶν κατεύνασον, τὴν καταγιγίδα ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἰθυνον πρὸς τρίβους εὐθείας, τῆς οὐρανίου βασιλείας, τὴν ἱερωτάτην σου ποιμνην, στεφανηφόρε Μάρτυς Δημήτριε, ἐπὶ νομὴν σωτήριον, ἐπὶ τὸν τόπον τὸν αἰώνιον.

### Θεοτοκίον.

Ὡς ρίζαν πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθένε, πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

### Τοῦ Ἁγίου Νέστορος. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα.

Πορφύραν ἐξ αἱμάτων, βεβαμμένην σου ἱερῶν, φορέσας καὶ κατέχων δεξιᾷ ὥσπερ σκῆπτρον τὸν Σταυρόν, συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ, Νέστορ μακάριε.

Πέπειρος βότρυς ὄφθης, τῆς ἀμπέλου τῆς νοητῆς· ληνοῖς δὲ μαρτυρίου ἐκθλιβεῖς, κατανύξεως ἡμῖν, οἶνον ἀνέβλυσας πιστοῖς, Νέστορ πολυάθλε.

Χορεύων μέτ' Ἀγγέλων, πρὸ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ, καὶ δόξης ἀπολαύνων τῆς αὐτοῦ, τῶν τελούντων σου πιστῶς, Νέστορ τὴν μνήμην τὴν σεπτὴν, αἰεὶ μνημόνευε.

### Θεοτοκίον.

Φωτὸς ὄφθης δοχεῖον, τοῦ σκεδάσαντος τὴν ἀκλύν, τῆς πάλαι ἀγνωσίας ἀληθῶς, ἀγιάσματος σκηνή, χρυσὴ λυχνία οὐρανῶν, ὑψηλοτέρα Ἄγνη.

**Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.**

Μάρτυς Χριστοῦ Δημήτριε, ὡς ποτὲ τοῦ Λυαίου, τὴν ὄφρυν καὶ τὴν ἔπαρσιν, καὶ τὸ ἵππειον θράσος, καθεῖλες χάριτι θείᾳ, τὸν γενναῖον κρατύνας, ἐν τῷ σταδίῳ Νέστορα, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει· οὕτω κάμῃ, ταῖς εὐχαῖς σου κράτυνον Ἀθλοφόρε, κατὰ δαιμόνων πάντοτε, καὶ παθῶν ψυχοθόρων.

**Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.**

Λυαίου τὴν ἀπόνοιαν καὶ μανιώδη ἔπαρσιν, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυναστείᾳ, καὶ ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος καθεῖλες Νέστορ πρότερον, τὰ πάθη τροπωσάμενος, καὶ Μάρτυς ἄριστος ὠφθης, Χριστοῦ σοφὲ Ἀθλοφόρε.

**Ἔτερον, ὅμοιον.**

Ὡς γνώμην ὑπερήφανον, καὶ βάρβαρον θρασύτητα, Λυαίου ἔλυσας Νέστορ, καὶ σὺν αὐτῷ τῶν τυράννων οὕτω καὶ τῶν ὑμνούντων σε, τὰ ἐμπαθῆ κινήματα, Μάρτυς Χριστοῦ κατάβαλε, ἐν ἀπαθείᾳ σὲ ὅπως, Μάρτυς Χριστοῦ ἀνυμνῶμεν.

**Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Συνήθως τὰ ἐλέη σου, φιλάγαθε Πανύμνητε, καὶ τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμούς σου, δεῖξον καὶ νῦν Θεοτόκε, ἐκ πάσης περιστάσεως, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, πάντας ἡμᾶς ἐξαιροῦσα, τῆς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ τε, τῆς φοβεραῆς λυτρομένη.

**Εἰς τοὺς Αἴνους. Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.**

Προβλέπει σοῦ Σῶτερ Βασιλεῦ, πᾶσαν γῆν συνέσεισας, καὶ συνετάραξας Κύριε, καὶ τὰ θεμέλια, ταύτης ἐσαλεύθη, καὶ λαῶ σου ἔδειξας, σκληρὰ καὶ τὰς καρδίας ἐπότισας,

ἡμῶν Φιλάνθρωπε, οἶνον θείας κατανύξεως, ἀλλὰ ἄνες, τὴν ὀργὴν σου Εὐσπλαγχνε.

Θεόφρον Δημήτριε βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος, διηνηθησένος ἀνέδραμες, πρὸς τὸν Δεσπότην σου· τούτου γὰρ τὸ πάθος, τὸ σεπτὸν εἰκόνισας, ταῖς λόγχοις εὐσεβῶς θανατούμενος· ὄν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡς θεῖος θεράπων τοῦ Χριστοῦ, Νέστορ παναοίδιμε, ὡς ζηλωτῆς τε τῆς πίστεως, σαῦτον φραξάμενος, τοῦ Θεοῦ ἰσχυῖ, τὸν Λυαῖον ἔκτεινας, καὶ ἠθλησας γενναίως πανεύφημε, ὅθεν ὑμνοῦμέν σε, καὶ τὴν μνήμην ἐκτελοῦμέν σοι, σὴν πρεσβείαν, πόθῳ ἐξαιτούμενοι.

Ὑμνοῖς ἐτησίοις καὶ ᾠδαῖς, Ἀθληταὶ πανένδοξοι, ἁσμάτων θεῶν γηθόμενοι, ὑμνοῦμεν σήμερον, πιστοὶ ὁμοφρόνως, τὴν ὑμῶν πανήγυριν, Δημήτριε καὶ Νέστορ αοίδιμον διὸ πρεσβεύσατε τῷ Χριστῷ ἡμῖν δωρήσασθαι, τῶν πταισμάτων, ἰλασμὸν καὶ ἄφεσιν.

**Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.**

Οἱ τῆς ἀληθείας ἀήττητοι στρατιῶται, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχοι στεφανῖται, Δημήτριος ὁ Ἀθλητάρχης, καὶ Νέστωρ ὁ ἔνδοξος, σήμερον θριαμβεῦοντες τὴν πλάνην, καταλαμβάνουσι τὰ οὐράνια, καὶ τῷ ἐπουρανίῳ Βασιλεῖ τῆς σφαγῆς τὸ αἷμα προσφέρουσιν, ὡς πολῦτιμον δῶρον. Ὡς τερπνῆς προσηνέξεως! Ὡς γλυκείας ἀνταποδόσεως! ἀντὶ σφαγῆς θνητοῦ αἵματος, ἄφθαρτου λαμπρότητος περιβάλλονται ἀντὶ τῶν ἐν γῆ παθημάτων, τάξεσι δορυφοροῦνται τῶν ἄνω ταγμάτων καὶ τὴν παντοδύναμον δεξιὰν ἀπλώσας, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, στέφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν δι' αὐτῆς οὖν ἐνίσχυσον καὶ ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεός, ταῖς πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

## **Καὶ νῦν. Τὸν Σεισμοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.**

Νινευῖται τοῖς παραπτώμασι, τὴν διὰ τῆς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς κατάκωσιν ἤκουον, ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημείῳ τοῦ κήτους, τὴν διὰ τοῦ Ἰωνᾶ ἀνάστασιν, ἡ μετάνοια παρακαλεῖ. Ἀλλ' ὡς ἐκείνους, βοῆ λαοῦ σου μετὰ νηπίων καὶ κτηνῶν, οἰκτεῖρας προσεδέξω, καὶ ἡμᾶς παιδευομένους, διὰ τῆς τριημέρου Ἀναστάσεως, ρῦσαι καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

## **Δοξολογία Μεγάλη.**

### **Εἰς τὴν Λειτουργίαν.**

Τὰ Τυπικά καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Σεισμοῦ ἡ γ' Ὁδὴ εἰς δ' καὶ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου ἡ γ' εἰς δ' καὶ τοῦ Ἁγίου Νέστορος ἡ στ' εἰς δ'.

Ἀποστόλους δέ, τοῦ μὲν Σεισμοῦ ζήτηί τῆ Τρίτῃ τῆς λα' ἐβδομάδος, προλέγων·

**Προκείμενον:** *Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν.*

**Στ.:** *Ἰασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.*

Τοῦ δὲ Ἁγίου Νέστορος ζήτηί τῆ κζ' Κυριακῆ, προλέγων·

**Προκείμενον:** *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

**Στ.:** *Πεφυτευμένος ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀλάϊς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.*

Εὐαγγέλια, τοῦ μὲν Σεισμοῦ διαλαμβάνει τὸ Μηνολόγιον τῆς κοτ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, τοῦ δὲ Ἁγίου ζήτηί τῆ Τετάρτῃ τῆς γ' ἐβδομάδος τοῦ Ματθαίου.

### **Κοινωνικά.**

Τοῦ μὲν Σεισμοῦ: *Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτήν τρέμειν.*

Τοῦ δὲ Ἁγίου: *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.*

**Μεγαλυνάριον. Τοῦ Σεισμοῦ.**

Σεισμοῦ βαρυτάτου πάντας ἡμᾶς λάτρας, τοὺς οἰκείους ῥῦσαι εὐσπλαγχνε Βασιλεῦ, καὶ μὴ δώης Σῶτερ, σὸν κλῆρον ἀπολέσθαι, πρεσβείαις τῆς Μητρός σου καὶ τῶν Ἁγίων σοῦ.

**Τῶν Ἁγίων Δημητρίου καὶ Νέστορος.**

Τοὺς περιωνύμους τε καὶ κλεινοὺς, δύο Ἀθλοφόρους, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, Δημήτριον μέγαν καὶ Νέστορα τὸν Θεῖον, τοὺς Χριστοῦ γενναίως ὑπεραθλήσαντας.

**Μόνον τοῦ Ἁγίου Νέστορος.**

Εὐχαῖς Δημητρίου ὀχυρωθεῖς, βρέμοντι Λυαίῳ, τῇ μανίᾳ τε καὶ ὄφρεϊ, συμπλακεῖς γενναίως, ἐναπέκτεινας τοῦτον, καὶ ἤθλησας νομίμως Νέστορ πανεύφημε.

